

Cerdanyola i Ripollet, dues poblacions unides per una mateixa problemàtica

Cerdanyola i Ripollet, com gairebé totes les poblacions que trobem dins el marc geogràfic del Valls Occidental, han experimentat els últims anys un gran augment de població que ha anat unit a un important desenvolupament industrial. Aquesta transformació ha adquirit una especial significació si parem compte en el fet que els recursos primaris d'aquests nuclis havien estat, de sempre, de tipus agrícola.

Aquest creixement de la població ha comportat una multiplicació dels problemes que ja existien alhora que n'ha fet néixer de nous, inherents a unes poblacions de l'ordre dels 30.000 habitants. No oblidem tampoc un fet que ja hem assenyalat: aquest creixement s'ha produït en un temps molt curt i sovint els problemes han estat resolts més amb improvisacions que no amb autèntiques solucions.

ASPECTES GENERALS DE RIPOLLET

Municipi situat a la cruïlla de la carretera BarcelonaSabadell. La configuració de Ripollet dóna lloc a una ininterrompuda successió d'edificis que formen una continuïtat lineal al llarg del riu Ripoll de la mateixa manera com s'esdevé al llarg de la carretera.

La zona compresa entre el riu i la carretera ha estat profundament aprofitada i els edificis hi han sorgit continuament. En aquesta zona descobrim els serveis públics d'utilització mancomunada per part de les poblacions de Ripollet i Cerdanyola: Central de Telèfons i Creu Roja. De la mateixa manera trobem situades les grans instal·lacions d'Uralita, S. A., indústria característica del municipi que queda repartida a parts iguals entre ambdues poblacions.

Continuant cap al centre i un cop que hem travessat el riu trobem una zona de terrenys que havien estat camps i horts i on avui s'hi ha establert la majoria de les indústries, precisament a prop dels primitius i tradicionals molins de paper, actualment fàbriques papereres. Aquesta zona industrial de nova creació és, junt amb la que esmentàvem abans, la que presenta un major índex de creixement.

El casc antic, o més ben dit, el Ripollet tradicional, de sempre, és format bàsicament per cases d'una sola planta o de planta i pis. En aquesta zona trobem la Casa de la Vila, l'Església i les llars dels autòctons de Ripollet, les entitats de la població com són el Centre Moral de la Joventut Catòlica, l'antic Club de bàsquet i els Amics del Teatre. El barri també acull el mercat i els principals establiments de comerç.

Tot seguit trobarem el barri conegut amb el nom de La Sibèria, que fa de pont entre el sector antic i les barriades noves i se situa entre Montcada i Ripollet. Es tracta d'una zona que podem qualificar com de classes mitjanes de població catalana i immigrada.

Quan ens acostem a Can Mas entrem a la Ciutat sense llei. Hi trobem els suburbis que volten l'antiga vila, on han crescut sense mesura els grans blocs de pisos. Can Mas comprenia antigament els barracons de la granja militar i de la caserna d'artilleria, zona que ara ha esdevingut la llar de la majoria de la població immigrada que malda per viure entremig d'aquests immensos blocs que hi han sorgit.

Ripollet es troba al bell mig de la zona d'expansió industrial de Barcelona, circumstància que li ha fet i li fa perdre la mesura que encara podem endevinar a la part antiga de la vila.

Les primeres indústries que s'hi establiren van ser aquells molins de paper que aprofitaven la força del riu. Més tard, Uralita s'instal·là en uns grans terrenys i arribà a ocupar el cinquanta per cent de la població activa.

Avui el municipi té un nombre important i variat d'indústries, de les quals cal destacar la metal·lúrgica, la tèxtil, de la construcció, ceràmica i vidre, la del paper i arts gràfiques i les de productes químics, amb totes les que transformen o produeixen matèries plàstiques.

Tot i haver arribat a valorar-se a uns preus molt elevats, ja queden ben pocs terrenys per a ocupar dins aquestes zones industrials. D'altra banda, l'agricultura ha anat desapareixent i els racons que hom encara hi dedica ja han quedat totalment voltats per la zona industrial.

L'explotació agrícola i ramadera més important és la granja militar.

Quant a comunicacions no hi ha cap mena de problema, atès que pel municipi passen tres carreteres; també hi ha dues estacions de tren situades a ambdós extrems del poble, però fora del terme municipal. El mitjà més utilitzat és el servei regular d'autobusos (cada 15 minuts) fins a Sant Andreu.

DIVISIO HISTORICA

Ripollet i Cerdanyola formen, geogràficament, una unitat dividida solament pel traçat de la carretera.

La diferenciació entre un municipi i l'altre només respon a motius històrics i socials. En 1955 sorgí la Comissió de Mancomunitat Intermunicipal de Cerdanyola i Ripollet per portar a terme, entre ambdós municipis, la construcció dels serveis de Correus, Telègrafs i Creu Roja. L'activitat de l'esmentada Mancomunitat ha continuat positivament.

ASPECTES GENERALS DE Cerdanyola

Cerdanyola es troba a 15 quilòmetres de Barcelona i a 6 de Sabadell.

La vila, d'origen molt antic —hom hi ha trobat restes ibèriques i romanes— ha estat fins fa ben poc un municipi agrícola i d'estiueig de molts barcelonins com ho demostra, per exemple, el testimoni d'alguns passeigs i torres. Cerdanyola, municipi de superfície irregular, comptava, a més, amb uns boscos abundosos que li donaven una gran varietat de paisatge. Les bones comunicacions i la proximitat amb Barcelona també foren uns atractius que els estiuejants d'una època passada saberen veure al costat dels encisos del poble. Avui, la vila es troba entremig de dos grans focus d'expansió de l'àrea de Barcelona: d'una banda, la zona d'expansió industrial i de l'altra els nous centres residencials.

Cerdanyola i Bellaterra han representat els exemples més clars de cadascun dels aspectes que indicàvem, fet que també podem observar sense sortir del municipi, clarament dividit pel riu i la carretera en dos barris diferenciats.

La ramaderia i l'agricultura han perdut tota la puixança econòmica que tingueren abans. Això no obstant, la fertilitat de la terra encara és visible en les zones que avui és continuen dedicant al conreu, amb uns rendiments altament productius.

La indústria ha contribuït per la seva banda al creixement i també al nou caire que Cerdanyola ha anat prenent. Així, a més dels nombrosos tallers, obradors i petites indústries, el municipi compta amb la presència de tres grans empreses com Uralita SA (materials de construcció), Aiscondel SA (plàstics) i Indústries Rivièr (metall), indústries que han suposat una transformació de la població i la creació de nombrosos llocs de treball en tres especialitats ben diferents.

Si abans parlàvem de les bones comunicacions de Cerdanyola ara podem concretar-les de la següent manera: Estacions de FFCC Catalans, a Cerdanyola i Bellaterra, línia d'autobusos fins a Sant Andreu, amb servei cada 15 minuts i servei, igualment ferroviari, de RENFE.

Finalment diguem que l'activitat cultural troba suport en la iniciativa de les Associacions de Veïns i del Casal parroquial, entitats que realitzen un bon nombre d'actes per al millorament de la cultura i de la realitat social, amb la realització de la Setmana de la Joventut, les sessions de l'Agrupació teatral i les del Club infantil, amb les seves colònies d'estiu.

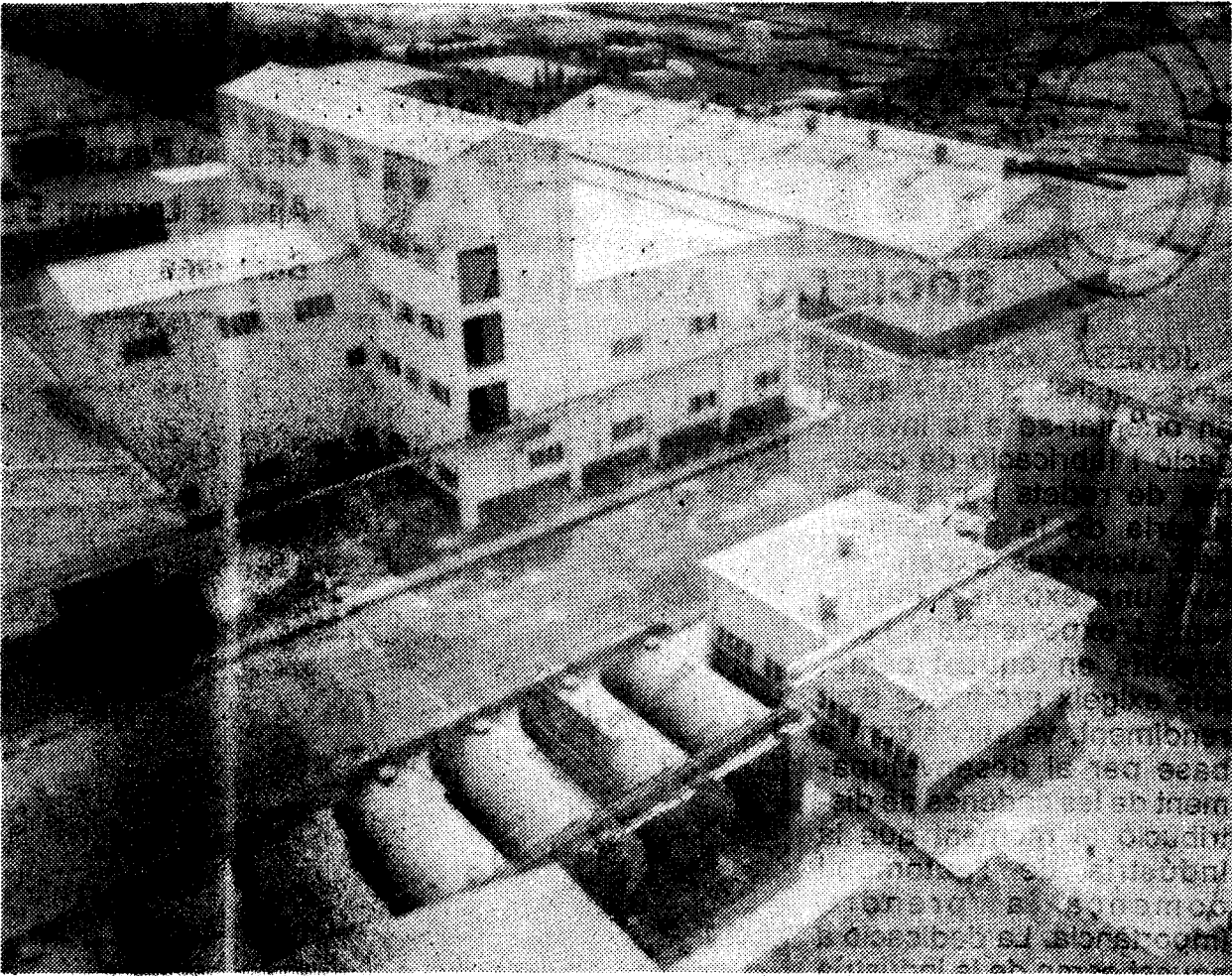
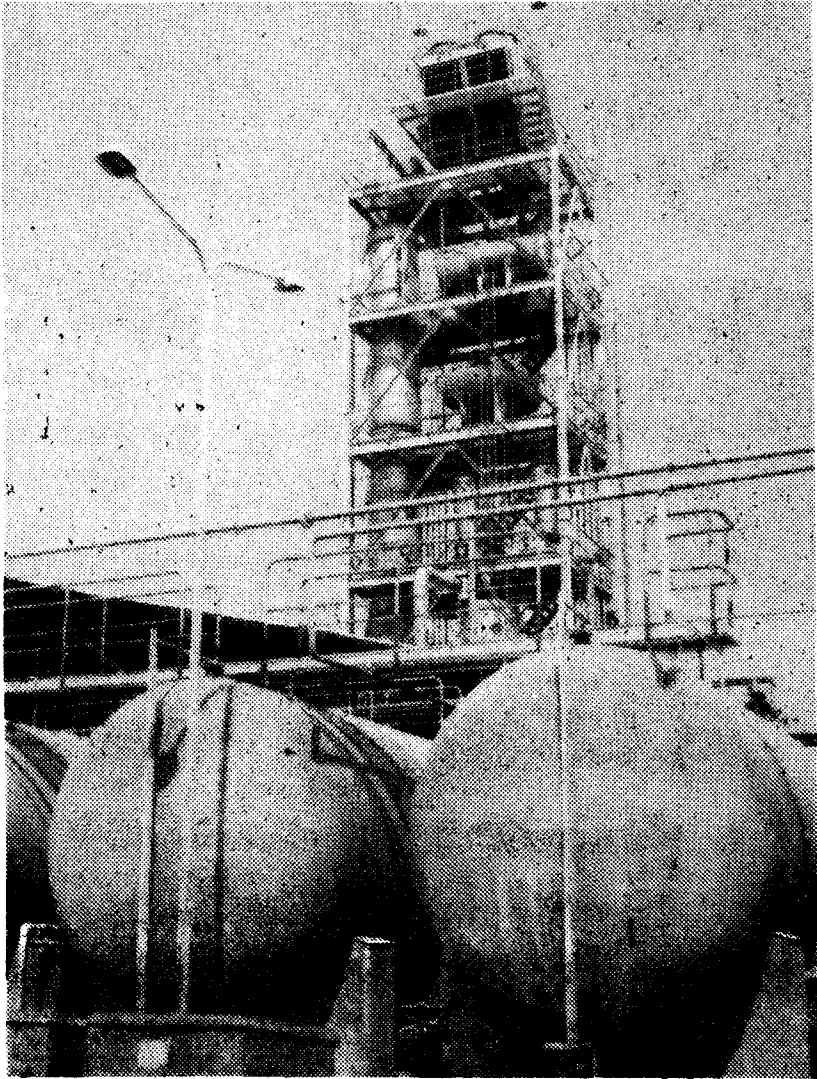
PANORAMICA INDUSTRIAL DE CERDANYOLA

Aicar, una empresa nacional amb projecció internacional

Una de les principals empreses establertes a Cerdanyola és AICAR, dedicada a la fabricació i comercialització de cautxús i resines. Aquesta firma, constituïda per capital totalment nacional, vetlla, d'ençà que fou fundada, per l'estalvi de divises gràcies a la

fabricació, amb desenvolupaments propis, de productes tècnicament evolucionats.

AICAR fabrica i comercialitza pólvors d'emmotllar a base de resines d'ureaformaldehid, melamina-formaldehid, melaminafenol-formaldehid,

polièsters injectats, poliamida 6 i poliamida 6.6 per a injecció, resina epoxi per a tots els usos. L'empresa té també en fase avançada el desenvolupament de compostos per a injecció a base de polibutilentereftalat (PBT) i policarbonats.

Tots els productes esmentats són de tecnologia nacional ja que han estat desenvolupats per AICAR comptant, a més, amb la col·laboració directa, en els darrers desenvolupaments, de l'Institut de Plàstics i Cautxú, dependent del Patronat Juan de la Cierva.

El nivell d'automatització de la fàbrica, gràcies a la labor dels tècnics, supera actualment el dels seus competidors europeus.

EXPORTACIO

L'empresa atén, ultra el 70 per cent de les necessitats del país, en competència amb empreses multinacionals, una política d'exportació ferma que permet una aportació de divises malgrat les dificultats econòmiques a queha de fer front el mercat europeu i també malgrat la pèrdua de competitivitat de les nostres exportacions. El 50 per cent de la producció d'AICAR és exportat a Alemanya, França, Iugoslàvia, Grècia, Portugal, Turquia i Iran.

Tots els productes que s'exporten estan tipificats per T.V. i la Marca

de Qualitat de Plàstics Espanyols (ANAIPI).

Per una altra banda, cal remarcar la preocupació constant d'AICAR per les qüestions socials i per la conservació de l'entorn. Una evidència del primer aspecte és que la majoria dels col·laboradors actuals començaren llurs activitats arran de la fundació de l'empresa, l'any 1945. Per una altra banda, per a la conservació de l'entorn, AICAR destina un percentatge elevat de les seves inversions per tal com la Direcció de l'empresa és conscient de la necessitat que les activitats industrials no destrueixin l'equilibri ecològic de la zona on es realitzen aquestes activitats.

LABORAL**Meler, un conflicte etern****Els treballadors continuen sense cobrar**

A l'hora de parlar de problemes laborals a Cerdanyola i Ripollet cal fer referència, obligatòriament, a l'empresa «Meler», pel seu llarg i feixuc problema que és el següent: els obrers, que constitueixen una

La patronal ha presentat expedient de crisi i els treballadors continuen sense cobrar. La solució que l'empresa els ha ofert és que els treballadors abonin l'expedient de crisi, en el qual cas els fóra lliurada la tarja

plantilla de 180 persones, tenen plantejat un gran problema econòmic amb la direcció de l'empresa, que els deu un total de 8 milions de pessetes en concepte de salaris. Davant aquesta greu situació, els treballadors han enviat una carta al rei i una altra al president del Govern per explicar llur situació.

En els escrits esmentats els treballadors fan saber que l'empresa té comandes, però que es troba en una situació de descapitalització a causa que els propietaris han promogut inversions en una altra fàbrica amb nom diferent.

d'atur i es podrien acollir als beneficis que la normativa legal estableix en aquesta situació.

Els treballadors han decidit de no acceptar la proposta pe tal com consideren que és innoble per part dels qui la formulen. Mentrestant continuen sense cobrar.

La situació dels treballadors d'aquesta empresa, junt amb els problemes que sofreixen els treballadors d'Uralita a causa de l'asbestosi, ve a constituir la notícia més important en matèria laboral dins el conjunt industrial de Cerdanyola-Ripollet.

URBANISME**El riu Sec necessita una depuradora**

De molt temps ençà el Riu Sec, que travessa tot Cerdanyola, ha anat esdevenint un cas important en qüestió urbanística atès que el riu era la claveguera del municipi on anaven a raure les deixalles de tota mena i les aigües fecals de la població.

Actualment hom porta a cap les obres de neteja i encarrilament del riu esmentat i podem dir que ja es troben en un estat força avançat.

Aquestes obres consisteixen en la construcció de dues parets laterals i d'un llit, al centre del riu, junt amb unes conduccions subterrànies que aniran a eixir a la sortida de la població.

D'altra banda també val a dir que els veïns estan convençuts que el bell encarrilament del riu no resol el problema sanitari en tota la seva complexitat ja que, diuen, fins que no es construeixi la depuradora les pudors continuaran.

Al carrer dels Ametllers s'hi endegarà un accés d'automòbils a la carretera de Barcelona - Sabadell per tal que el tràfic no hagi de suportar aglomeracions ni embussos a la zona del carrer de la Creu Roja.

Els peatons passaran per unes voravies sobreelevades en relació amb la calçada, d'uns dos metres de desnivell, adientment protegides amb unes baranes que oferiran una mica més de seguretat als vianants.

PAS INFERIOR

Una altra obra que significarà una gran millora en matèria urbanística és la de la construcció del pas inferior a la via, obra que, en curs de realització.

Ja fa més d'un any que hom posà en funcionament l'eixamplament del pas inferior a la carretera de Montcada a Terrassa per Cerdanyola i Sant Cugat, al punt quilomètric 351,163 de la línia fèrria de Saragossa a Barcelona. Aquesta obra fou iniciada el 1975 per la Diputació.

Actualment hom està acabant d'adequar els rasants i les alineacions del lloc a causa dels seus desnivells. Els canvis més interessants són: la supressió del pas de vehicles pel tram final dels carrers d'Adam i Eva, el qual esdevindrà zona peatonal.

ENSENYAMENT

Calen guarderies, escoles de «BUP» i centres de formació professional

A Cerdanyola i Ripollet podem observar un predomini de centres d'E. G. B. subvencionats amb mitja subvenció i particulars per damunt dels nacionals. D'altra banda és ben visible la manca de guarderies i de parvularis.

GUARDERIES

A Cerdanyola només n'hi ha dues, amb una xifra superior als 180 nens. Aquestes guarderies, realment sense cap afany de guany, es veuen obligades a cobrar unes quotes per tal de poder-se mantenir. El preescolar cobreix un major nombre de places tot i que, en aquest aspecte, el problema tampoc no s'ha resolt.

Els col·legis particulars són, ara per ara, els més preparats i la majoria de casos mantenen uns preus molt semblats o iguals que els de la resta de centres.

E. G. B.

Els centres d'E. G. B. cobreixen les necessitats d'ambdós municipis amb la diferència, però, de la qualitat de l'ensenyament, que canvia d'un centre a un altre. Els centres nacionals, que sumen un total de nou, cobreixen molt bé aquestes necessitats i, almenys en teoria, són gratuïts. Aquests centres es veuen, també, obligats a cobrar una petita quantitat que, d'altra banda, és a l'abast de qualsevol pressupost.

Els centres subvencionats i amb mitja subvenció han evolucionat d'una manera positiva i també han aconseguit de cobrir les necessitats que es plantejaven en el seu sector tot fent front, això sí, a unes problemàtiques condicions d'espai.

B. U. P.

Cal també que fem esment de la necessitat de poder comptar amb unes Associacions de Pares. Si això encara no ha estat resolt, si que podem dir que, de mica en mica, hi ha hagut una presa de consciència que potser permetrà anar resolent les coses.

Falten igualment centres de B. U. P. ja que amb les places de que hom disposa actualment l'ensenyament es veu ressentit d'una sobrecàrrega.

Hi ha molts casos d'alumnes d'E. G. B. que, en acabar aquest cicle, han de deixar el nostre poble per anar a Montcada o a Sabadell i acabar o continuar els estudis.

També comptem amb dèficit quant a Escoles de Formació Professional per tal com sembla que fóra ben adient de tenir-ne, en unes poblacions eminentment industrials.

Una de les solucions que hom podria donar a la manca de centres d'educació preescolar fóra la construcció de parvularis prefabricants, els quals podrien disposar de tots els elements necessaris per a la comoditat dels alumnes.

Ja en parlàvem més amunt, però podem insistir en la necessitat d'uns centres de formació permanent, per a adults.

Cerdanyola ha aconseguit darremament l'obertura d'un centre d'aquesta mena que ha estat instal·lat en un col·legi nacional al barri de Serraperera. Ja és un pas endavant, però el problema roman sense resoldre.

La voluntat de tots fóra de poder comptar, ja des d'ara i a partir d'aquest darrer centre de què parlàvem, amb un lloc on, a més d'aconseguir un certificat o un títol de graduat escolar, hi hagi un focus d'enriquiment cultural de qualsevol persona, fonamentat en un ensenyament que parteixi del diàleg.

A Ripollet, la parròquia ha constituït un grup que es cuida d'aquesta tasca en els locals de la mateixa parròquia. Aquesta iniciativa respon, evidentment, a la manca d'altres centres dedicats especialment a la formació dels adults.

Si en aquests dos municipis hi ha una feina important a fer, sense defalliment, és aquesta: continuar la lluita perquè l'educació assoleixi el nivell que tots desitjàvem.

ACTIVITATS SOCIALS**Poc suport ciutadà a les associacions de veïns**

Constitueixen, però, el moviment de reivindicació popular més important

Les Associacions de Veïns constitueixen un tema de gran interès actualment a causa de la tasca que ara estan realitzant, tant a Ripollet com a Cerdanyola. Tanmateix no és fàcil

d'aconseguir una participació activa dels ciutadans, actitud que pot estar justificada pel recel o bé per la inhibició de la realitat.

A Ripollet hi ha una Associació de Veïns per a 30.000 habitants. Fundada l'any 1973, actualment compta amb més de 200 socis. La labor principal que ha desenvolupat i que ara com ara l'ocupa és d'aconseguir un ambulatori per a Ripollet. A Cerdanyola, l'Associació de Veïns de les Fontetes té 250 socis per a un sector de 7.500 habitants. Va ésser fundada a finals de 1974 i, poc després de constituir-se, hom va presentar uns estatuts al consistori i a la constructora S.I.V.I.S., amb la qual sorgiren alguns problemes per tal com aquesta societat els volia imposar uns altres estatuts.

Actualment té plantejats uns objectius ben concrets: la consecució d'un Ambulatori del S. O. E., una llar per a ancians, la millora de l'escolaritat i, d'una manera especial, la creació d'una guarderia infantil.

Dins el camp de les seves reivindicacions també hi entra la necessitat d'aconseguir parcs públics i que no torni a produir-se que uns terrenys destinats a aquest fi siguin utilitzats com a aparcaments.

Encara, a més d'aquesta, hi ha una altra Associació, ubicada al barri de Serraperera, nucli que consta d'uns 2.500 habitants. Aquesta Associació fou constituïda l'any 1971 i actualment té més de 100 socis. Els objectius primordials en són la resolució dels problemes urbanístics i sanitaris del sector.

Finalment hem d'assenyalar l'Associació Francolí - St. Casimir.

El paper de les Associacions de Veïns és ben elogiable ja que, alhora que lluiten per aconseguir una millora del nostre entorn, potencien la cultura tot conscienciant la població dels seus propis problemes.

SANITAT

Dèficit de centres assistencials

A Cerdanyola i Ripollet només hi ha, ara per ara, un consultori per a cada poble. Aquests consultoris tenen uns dimensions molt reduïdes i compten amb un servei que no cobreix les necessitats bàsiques dels malalts. Al consultori de Ripollet hi ha 6 metges i 2 pediatres, i al de Cerdanyola disposen de 10 metges, tots, però, de medicina general.

El temps que el malalt pot veure el metge és molt escàs, amb la qual cosa el pacient marxa del consultori amb un grapat de receptes, les quals molt sovint tot just si serveixen per a aguantar-lo dret, però de cap manera per a curar-lo.

Deixant de banda aquesta manca de temps, aquests consultoris es veuen mancats dels mitjans més indispensables per a fer uns reconeixements acceptables de cada malalt (raigs X, lliteres, etc.) Tampoc no hi ha metges especialitzats, per la qual cosa ells malalts s'han de traslladar a Sabadell per tal d'ésser atesos com cal. Gairebé no hi ha cap dentista de la Seguretat Social i els únics que hom pot trobar són particulars. D'aquesta manera, per treureus un queixal també heu d'anar a Sabadell.

De servei d'urgències només n'hi ha un per a tots dos municipis: aquest servei disposa d'un sol metge i un practicant i encara no hem dit que de dues a tres de la tarda és impossible de trobar-hi ningú.

El servei d'ambulàncies és a càrrec de la Creu Roja, la qual té quatre ambulàncies per a cobrir tota la zona Cerdanyola - Ripollet.

Ja fa molt de temps que l'I. N. P. va demostrant el seu interès i uns majors esforços a dotar aquesta localitat d'un servei mèdic adient. Aquests

esforços han cristallitzat en la compra, per part d'aquest institut, d'un local al carrer de Montcada número 55-57, destinat a la instal·lació d'un consultori de medicina general, pediatria, practicants i servei d'urgències.

Es evident que la notícia és prou esperançadora. Però no és suficient ja que continuarà essent un consultori desproveït de tot el material necessari per a atendre tots els casos que s'hi presentin. Només haurem aconseguit, doncs, que el servei sigui més ampli.

La Seguretat Social té un límit de 9.000 targetes per cada municipi per a la construcció d'un ambulatori. A Ripollet la quantitat de targetes és aproximadament de 9.000 i a Cerdanyola la xifra supera les 17.200 targetes. Es a dir que disposem del nombre exigít i l'Ambulatori continua no essent construït.

SANITAT LABORAL

Els problemes sanitaris no afecten tan sols els barris sinó també les empreses. Un exemple ben clar el trobem a la fàbrica Uralita on fa poc va morir un treballador de càncer, molt possiblement d'asbestosi. Davant un fet com el que referim, hi hagué una forta reacció popular tot demanant que els treballadors d'Uralita disposin d'una assistència mèdica en condicions. La situació dels obrers d'aquesta fàbrica, ara, és la següent: cada any els treballadors es sotmeten a una revisió mèdica a través d'una mútua patronal que els assisteix a través dels metges corresponents. Quan un treballador presentava problemes respiratoris, el metge li

diagnosticava bronquitis. Fa dos anys, i a través d'altres metges no pertanyents a aquella mútua patronal, es descobrí que els qui presentaven deficiències respiratòries tenien asbestosi, malaltia pulmonar produïda per la inhalació de fibres d'amiant amb la possibilitat que es produís un càncer. La conseqüència de tot això és que més de 200 treballadors es veuen afectats per l'asbestosi. Però no s'acaba tot aquí ja que la pols surt de la fàbrica i l'asbestosi pot afectar, doncs, tota la zona contigua o fins, potser, tota la població.

Davant tot referim, hi hagué una forta reacció popular tot demanant que els treballadors d'Uralita disposin d'una assistència mèdica en condicions. La situació dels obrers d'aquesta fàbrica, ara, és la següent: cada any els treballadors es sotmeten a una revisió mèdica a través d'una mútua patronal que els assisteix a través dels metges corresponents. Quan un treballador presentava problemes respiratoris, el metge li diagnosticava bronquitis. Fa dos anys, i a través d'altres metges no pertanyents a aquella mútua patronal, es descobrí que els qui presentaven deficiències respiratòries tenien asbestosi, malaltia pulmonar produïda per la inhalació de fibres d'amiant amb la possibilitat que es produís un càncer. La conseqüència de tot això és que més de 200 treballadors es veuen afectats per l'asbestosi. Però no s'acaba tot aquí ja que la pols surt de la fàbrica i l'asbestosi pot afectar, doncs, tota la zona contigua o fins, potser,

EMPRESA RADICADA A RIPOLLET

INDUSTRIAL JUBET REIVINDICA UNA MAJOR ATENCIO PER AL SECTOR BOTONER

La fabricació de botons és, inicialment, una indústria ignorada. Hom hi recorre l'últim moment, quan la peça ja és confeccionada i es troba, com la confecció, subjecta als canvis de la moda.

A Espanya hi ha unes 115 indústries dedicades a la fabricació de botons, de les quals 73 es localitzen a la província de Barcelona. Dins aquest sector hi ha alguna gran indústria igual com n'hi ha, sobretot, de mitjanes o petites i aquelles que es dediquen a l'artesania pura. Industrial Jubet és una petita indústria familiar, dedicada a la fabricació de botons, que nasqué fa uns trenta anys a Barcelona i que actualment es troba instal·lada a Ripollet. Són els seus directius qui ens han informat arran de la problemàtica d'aquest sector.

El procés de fabricació de botons ha variat molt al llarg dels darrers deu anys en passar d'un procés manual a l'automatització absoluta en uns processos com ara: tall de discs, vores, fissures, forats, polit i classificat. Una de les coses que han permès aquesta nova empena ha estat la revolució que en qüestió de maquinària ha registrat aquest sector d'ençà dels anys seixanta.

L'aparició de noves matèries primeres ha estat una altra de les innovacions que han facultat encara més la puixança del sector. Abans, els botons eren fabricats en corcó, material vegetal semblant al coco, os, banya, cuir i nacre. El Galalith és el primer plàstic antic que s'utilitzà per a fabricar botons, per a arribar finalment als metacrilats i polièster, els quals constitueixen la base de la fabricació actual amb l'avantatge que ja aporten la incorporació del color i, doncs, eliminen tot el procés de tint i permeten, encara, imitar perfectament qualsevol dels materials antics.

Els fabricants de botons es troben inclosos dins el Sindicat Tèxtil, al Gremi de la Confecció, a les reunions del qual assisteix un representant del gremi d'aquests fabricants sense, però, dret de vot, malgrat la importància que té, dins tot el procés de la confecció, el sector que representen.

Finalment cal assenyalar que aquest sector només arriba a demostrar la seva dimensió i la seva importància amb ocasió de la Fira del Boto que es celebra cada any a Itàlia, a la ciutat de Piasenza, a uns 50 km. de Milà i on s'acull la manifestació de les últimes innovacions, tant de tècnica com de disseny.

EMMAGATZEMAMENT, MANIPULACIO, TRANSPORT

Estrops per a elevació i corretges d'amarratge

La manipulació de mercaderies ha arribat a fer-se impensable sense uns elements d'elevació i unes assegurances de càrrega.

Hi ha tota una sèrie d'elements convencionals, com ara cordes, cadenes i cintes d'acer. El plàstic, però, ha trobat sota formes diverses, uns camps d'aplicació ben amplis. Sobretot hi ha una sèrie de fibres químiques que resulten ideals, per llurs propietats, per a les cintes d'elevació i corretges d'amarratge. Entre aquestes fibres en de destacar la de polièster, amb unes qualitats que hauriem de qualificar de fabuloses. El polièster és estable i els seus coeficients d'allargament són molt baixos —fins i tot amb una humitat intensa resulta inalterable i resistent a l'erosió i a la majoria de productes químics. Es per això que ara aquest material és utilitzat bàsicament per a la fabricació de corretges i estrops. Els estrops de cinta tenen dos camps importants d'aplicació: el primer el constitueix l'eslingament i el segon la protecció de càrregues sensibles a pressió.

ELS COSTOS ES REDUEIXEN VISIBLEMENT

Fixem-nos, de primer, en la complexitat de les càrregues pre-eslingades. En el tranport de càrregues entre remitent i destinatari trobem molt sovint vàries estacions, sobretot, en peces per a les quals cal l'ús de grues. Es, per exemple, el cas de la fusta, bales, sacs, etc., en què es formen agrupacions d'expedició que simplifiquen la manipulació. Aquestes càrregues unitàries (pre-eslingades) es transporten a uns preus més baixos, tant per tren com per carretera o per via marítima.

D'aquesta manera la manipulació pot ésser augmentada en un 100%, si més no, en un temps igual i amb el mateix nombre de persones. Aquesta major velocitat de manipulació dels transports autovaixell-tren queda reflectida en uns costos inferiors.

CORRETGES D'AMARRATGE COM A ASSEGURANÇA EN EL TRANSPORT INTERIOR

Les corretges d'amarratge en polièster no constitueixen una compra a fons perdut, ans al contrari es conserven com un equipament durador. L'efecte de la racionalització queda palesat després de vàries utilitzacions.

En el trànsit entre fabricació i emmagatzematge s'agrupen petites unitats en grans unitats. La corretja ofereix l'estabilitat i la subjecció necessàries amb la possibilitat d'aplicar-la tan com a amarratge en una sola peça com horitzontalment o verticalment. De la mateixa manera, en el transport de productes semiacabats, les corretges poden ésser aplicades amb criteris de racionalització i estalvi del transport.

CALACUL DE RENDIBILITAT

Una determinada corretja, d'un fabricant concret, amb una llargada de 5,5 metres costa 180 pessetes. Quan es tracta de muntar un rodell com a seguretat de càrrega cal comptar, com a terme mig, un cost de 45 pessetes. Aquest preu és el que cal pagar cada vegada i sempre que es faci aquesta operació. D'on que, només en servir-se quatre vegades de la corretja, el seu preu de compra ha estat amortitzat i encara tenim una bona corretja d'utilització continuada. Si cal parlar d'un preu de cost per utilització, podem donar, com a preu molt alt, 2,50 pessetes per servei.

Per tot el que hem exposat, la corretja esdevé un element sumament racional per a utilitzacions repetides sempre que en puguem preveure unes bones possibilitats de recuperació de la corretja. eE MARTIN